

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَايِسُ»

الكافي، جلد 1، صفحه 26

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. 1398/9/24

عنوان:

این یک دعوت صادقانه است

شناسنامه مطلب	
b-214	کد مطلب
بصیرتی / تحلیل / تحلیل‌ها / حوادث و وقایع	رده
گام دوم، اصلاح طلب، اصولگرا، دولت اسلامی، انقلابی‌گری	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

سامان دادن یک آشوب با ضریب رسانه‌ای و آن را در یک کشور به یک بحران بزرگ ملی تبدیل کردن در این سال‌ها مانند آنچه اکنون در لبنان می‌گذرد کاری ندارد. دولت‌های ناکارآمد، مشکلات انباشته اجتماعی و اقتصادی، رقابت‌های نامعقول سیاسی، فشارهای اقتصادی خارجی و ایجاد گسل میان افکار عمومی با نظام‌های حاکم، اینها همه آماده‌کننده یک محیط قابل اشتعال و انفجار هستند. درست مثل ۲۷۵۰ تن نیترات آمونیوم که با غفلت و بدون مراقبت و مصون‌سازی در یک محیط عادی که با یک حادثه یا یک جرعه عمدی تبدیل به یک فاجعه می‌شود.

داستان ایران در سه دهه گذشته بعد از جنگ بی‌شباهت به سناریوی بالا نیست اما تفاوت این‌جا با کشورهای دیگر در وجود یک رهبری هوشیار، شجاع و منزه و مدبر و پیوند عاطفی و قلبی مردم با اوست. این عامل توانسته است بر بحران‌سازیهایی مشابه در این سه دهه غلبه کرده، این کشور را به پیش‌برد.

اما شباهت مهم ایران با موارد دیگر مسئله عدم کفایت دولت‌هایی است که در این سه دهه در سر کار آمدند و مجالسی که به هر دلیل با این دولت‌ها مدارا کردند و دستگاه قضایی که آنچنان که باید مقتدرانه در مقابل انواع فسادها و قصورها و تقصیرها نایستاده است. امری که باعث شده مطالبات تلنبار شود، بی‌اعتمادی فزونی یابد و از آستانه تحمل اجتماعی کاسته شود.

رهبری اما در این سه دهه از همه قوا حمایت کرده و آن‌ها را اگر می‌خواستند راه را بیابند هدایت کرده است. از طرف دیگر مردم هم آنجا که در انتخاب کارگزاران تعیین‌کننده بودند می‌توانستند از راهنمایی‌های لازم ایشان بهره‌ی بیشتری ببرند.

اینکه چرا مردم نتوانستند از این راهنمایی‌ها به‌گزینه‌های اصلح و شایسته‌تری هدایت شوند و این که چرا دستگاه‌های اجرایی و قانونگذاری و قضایی از این رهنمودها بهره‌عملی چندانی نبردند، اینها داستان مهم دیگری است که اکنون محل بحث ما نیست. اما در اثر همین کوتاهی‌ها و اهمالها و غفلتها وضع امروز به این‌جا رسیده که می‌بینیم به‌گونه‌ای که در گوشه و کنار جامعه به دلایل پیش‌گفته وضعیت باثباتی مشاهده نمی‌شود.

در این شرایط جریان‌های سیاسی چه باید بکنند و اکنون هر یک چه رویکردی دارند؟ جریان اعتدال به این نتیجه رسیده که یک سال باقی‌مانده را به‌گونه‌ای مدیریت کند تا در آینده سیاسی این کشور حذف نشود. این جریان در یک سال آینده عمدتاً منتظر است از طرف آمریکا یک نسخه‌ای نجاتبخش مانند مائه‌ای آسمانی براو و نازل شود و با برگه‌ی طلایی مذاکره، مستقیماً به مرحله‌ی پایانی رقابت‌های ۱۴۰۰ برود و در غیر این صورت بتواند با وضع حداقلی یک سال باقی‌مانده را بدون آبروریزی بیشتر به پایان برسد.

جریان اصطلاحات که در دو دهه اخیر در حال تبدیل شدن به یک جریان میرا است، بر سَرِ یک دوراهی باقیمانده است. اصلاحات بین این دو گزینه مانده است که یا خود را در درون نظام تعریف کند و برای حفظ این نظام با بازسازی خود برای حضور سیاسی دوباره در حاکمیت برنامه ریزی کند و یا اینکه فرصت طلبانه و بدون پذیرش نقش خود در پدید آمدن این وضعیت، بحران سازی و موج سواری نماید. فعلا که حد اقل تندروهای این جناح با کوک کردن ساز فرافکنی و تقصیر تراشی برای دیگران نمی گذارند عقلای اصلاح طلب بیک تعادل رفتاری برسند.

جریان بهار نیز یکبار در سال ۹۶ به توهّم به هم خوردن وضعیت نظام به طمع افتاد و تلاش کرد خود را پیش چشم مردم عزیز کرده و در چهره یک اپوزیسیون بعد از نظام آرایش نماید. اما خیلی زود فهمید این نظام ماندنی است. اکنون نیز دوباره همان وسوسه سال ۹۶ بجانش افتاده و در حال تردید، دوگانه بازی می کند. یعنی هم با ساز و کارهای نامحسوس خود را در درون نظام حفظ کرده و گسترش دهد و هم آماده ماهیگیری از شرایط بحران شود.

جریان اصولگرایی نیز چون باد را موافق بادبان خود می بیند، در حال برنامه ریزی برای گرفتن قوه مجریه و تحقق برنامه های خود است. در این زمینه گاه این جریان، مطمئن از پیروزی های آینده، دچار یک رقابت غیر عاقلانه ی فرصت سوز درونی هم شده است. اما چالش مهم این جریان نیز مانند سایر جریان ها چالش کارآمدی است.

مشکل اصلی این جریان های سیاسی سابقه دار این است که هنوز نتوانسته اند نسبت خود را با مهمترین سند چهل سال آینده انقلاب، یعنی بیانیه گام دوم این نسخه ی پیشرفت کشور مشخص نمایند. در حالیکه راه نجات همه این جریان ها یعنی بقای آنها در سپهر سیاسی آینده انقلاب فهم عمیق این بیانیه و همسویی با آن است. کلید اصلی این بیانیه نقش آفرینی جوانان در جامعه پردازی و تمدن سازی است. البته در مرحله ی بعد این جریان ها باید توجه کنند آنچه رهبری از جوانان خواسته یک نقش نمایشی نیست تا به مرحوم قول گل آقا با تزریق اقلیتی از آنان به اندام تحتانی خود انجام وظیفه نموده باشند.

جامعه ایران و بخصوص جوانان ما به دنبال اصلاح نارسایی هاست، جامعه ما به دنبال عدالت است، جامعه ما به دنبال اصول و ارزشهای اعتقادی خود است، جامعه ما به دنبال اعتدال و پرهیز از تندروی و کندروی است و همه اینها در بیانیه گام دوم تبیین شده است و هیچ یک از این شاخص ها به ضرر دیگری نادیده گرفته نشده است.

مسئله مهم در این میان داستان شیر پیر زخم خورده نظام سلطه است. این موجود رو به افول اگر نتواند قرق گاه خود را حفظ کند، نابود خواهد شد. بنابراین او به یک قدرت نمایی نیاز دارد. اما هر حرکتی آخرین رمق های او را هم از بین خواهد برد. لذا گهگاه ناامیدانه هوس حمله به شیر جوان قدرتمند مقاومت اسلامی در جهان و مرکز آن ایران به سرش می زند. اما تنها چیزی که در نهایت به فکرش می رسد حيله ورزی است. داستان جنگ شناختی، داستان جنگ نرم،

داستان تحریف واقعیات، بزرگنمایی ضعفها و نادیده گرفتن پی‌شرف و اقتدار کشور و داستان تغییر ذهنیت‌ها، تنها سناریوی مهم در دستور کار این شیرپیر در حال زوال است. نکته مهم آن است که مبدا جریان‌های داخلی نسبت به عربده‌های این پیر در حال زوال بترسند یا آنکه به این قدرت‌نمایی زبوانه طمع ببندند.

سال ۹۹ سال عبور از بی‌ثباتیها و سال ۱۴۰۰ سال برداشتن قدمهای محکم برای ورود اطمینان بخش به چله‌ی دوم انقلاب است. مشکل معیشت، مشکل کرونا و مشکل جنگ تبلیغاتی ذهنیت ساز و تحریف‌کننده سه مسئله مهم ما در این مقطع است. متأسفانه برخی از گرایشهای تندروانه‌ی بعضی از جریان‌های سیاسی اکنون بجای همدلی ملی، فرصت طلبانه بیشترین لطمه را در همین جنگ تبلیغاتی به نظام می‌زنند. در حالیکه همه گروه‌ها و جریانهای سیاسی می‌توانند مسئولانه مشکلات سال ۹۹ را با هم به پایان رسانده و آینده سیاسی خود را برای ورود به قرن پانزدهم هجری در همین سال تضمین کنند. این یک دعوت صادقانه برای همه این جریان‌هاست. آنها که در گذشته اسراف کرده‌اند آنها هم سال جاری را فرصتی برای بازگشت بدانند.

البته اقلیتهای تند روی داخلی بدانند نظام اسلامی با قدرت از این بحران‌ها عبور خواهد کرد. فقط میزان هزینه‌های این عبور، بستگی به رفتار جریانهای داخلی دارد. اگر آنها هوشیاری و همراهی متعهدانه نسبت به کشور و آینده خود داشته باشند، این هزینه‌ها حداقلی است و الا کشور با هزینه‌های بیشتر بالاخره از این بحران‌ها هم عبور خواهد کرد آنچه می‌ماند خدا حافظی طبیعی تندروها از جامعه سیاسی کشور خواهد بود. این مسئله را خود تندروهایی که اکنون گروگان رفتار افراطی خود در گذشته بوده و برای بازگشت به نظام هر روز به این در و آن در می‌زنند گواهی می‌دهند.

این یک پیام التماسی و از سر اضطرار نیست. بگذار شیطان‌های بیرونی و درونی چنین القا کنند. اما انقلاب تصمیم گرفته است با حضور سیل آسای لشکرهای جامعه ساز جوانان از این عقبه هم عبور کند. حال اگر کسی می‌خواهد بر اشتباه خود پافشاری کند باز هم صبر کند.

یادداشتی از: حجت الاسلام و المسلمین علی تقفی

[https://bfanis.ir/%d8%a7%db%8c%d9%86-%db%8c%da%a9-](https://bfanis.ir/%d8%a7%db%8c%d9%86-%db%8c%da%a9-%d8%af%d8%b9%d9%88%d8%aa-%d8%b5%d8%a7%d8%af%d9%82%d8%a7%d9%86%d9%87-%d8%a7%d8%b3%d8%aa)

[-d8%af%d8%b9%d9%88%d8%aa-](https://bfanis.ir/%d8%af%d8%b9%d9%88%d8%aa-%d8%b5%d8%a7%d8%af%d9%82%d8%a7%d9%86%d9%87-%d8%a7%d8%b3%d8%aa)

[-d8%b5%d8%a7%d8%af%d9%82%d8%a7%d9%86%d9%87-](https://bfanis.ir/%d8%af%d8%b9%d9%88%d8%aa-%d8%b5%d8%a7%d8%af%d9%82%d8%a7%d9%86%d9%87-%d8%a7%d8%b3%d8%aa)

[/d8%a7%d8%b3%d8%aa](https://bfanis.ir/%d8%af%d8%b9%d9%88%d8%aa-%d8%b5%d8%a7%d8%af%d9%82%d8%a7%d9%86%d9%87-%d8%a7%d8%b3%d8%aa)